

Леопольд Страфф
Відкривач золотих світів

Перекладач: І.Гнатюк

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Пам'яті Поля Верлена

З душею доброю і ніжною, мов квіти,
На світі жив поет — бездомний дикий птах...
Любив він океан і мандри по світах,
І золоті краї жадав собі відкрити.

Був чистий, хоч пізнав злі трунки й через те
Багато завинив, і борг нещаств — долі
Сплатив недугами і муками неволі,
Де в серці поєднав злочинне і святе.

На старість, нудячись, як човен на причалі,
Став пилом золотим красити все навкіл:
Дешевий абажур, і двері, й вікна, й стіл,
І крісло те, де він пісні складав з печалі.

І золотистий світ побачив у житті:
На хвилях дивних снів крізь марення прозоре
Міцне вино його між виспи золоті
Несло, щасливого, колишучи, як море.